

begynder et lignende Arbejde af betydeligt Omfang paa Christiansborg og under særlig vanskelige Forhold, inden vi paabegynder Akkorden, forlanger vi Spørgsmaalet om Ekstraarbejde afgjort. Thi i samme Øjeblik de paabegynder Akkorden, er de inde under Priskurantens Bestemmelser, og saa skal Spørgsmaalet henvises til den faglige Voldgiftsret, og de er underkastede dens Bestemmelser.

Ærede Medlemmer vil altsaa se, at det er et specielt fagligt Spørgsmaal, der her er Tale om, hvor Svendene staar paa den ene Side med deres Krav, som efter min Opfattelse er berettigede i et vist Omfang, medens Mestrene hænger sig i den formelle Side af Sagen og afviser Svendenes Krav, og som Følge deraf har vi Uoverensstemmelsen. Arbejdet er af særlig vanskelig Art. Det ligger i Sagens Natur, at et Arbejde som dette paa Slottet Christiansborg skal udføres med den største Akkuratessse, og man kan ikke sætte en hvilken som helst Mursvend til at udføre det. Mestrene forbeholder sig selv at udpege de Folk, som de vil have til at udføre det paagældende Arbejde. Det skal være Folk med særlig faglig Dygtighed. Man paastaar, at der af den tilsynsførende paa Christiansborg er ført megen skarp Kritik over det udførte Arbejde, og enhver, der har Kendskab til Haandværk, ved, i hvor høj Grad Arbejderne kan blive generet af en saadan nærgaaende Kritik.

Hvad er det saa, Svendene har forlangt? De har forlangt, at hvis man ikke kunde komme til en Overenskomst om Ekstraarbejdet, men de skulde paabegynde Arbejdet i Akkord efter Priskuranten, og uden at Ekstraarbejdets Betaling blev afgjort, men henvist til den faglige Voldgift, skulde de have garanteret, at de ved deres Akkord kunde tjene 90 Øre i Timen. Men dette er noget helt andet end det, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har sagt, at de ikke vilde arbejde for 90 Øre i Timen. De har forlangt, at naar de havde udført et Arbejde i Akkord, skulde der sikres dem en Betaling af 90 Øre i Timen. Og det er ikke noget urimeligt Forlangende. En Svend, som er en første Klasses Arbejder, maa ved et saadant Arbejde i Akkord kunne tjene 90 Øre.

I Almindelighed kan man i det store og hele indenfor saa godt som alle Fag dele Fagets Udøvere i 3 Dele. Den ene Fjerdepart (*Ivar Berendsen*: Trediepart!) nej, den ene Fjerdepart — man kan godt regne med Fjerdeparter, fordi man deler

de paagældende Folk i tre Klasser — af Arbejderne tjener meget lidt, enten som Følge af, at det er vanskeligt for dem at faa Arbejde, eller fordi de ikke er særlig dygtige i deres Fag. De to Fjerdeparter er normale Arbejdere, som under almindelige Forhold kan tjene en jævn Dagløn, faa en jævn Aarsindtægt, og en Fjerdepart er halve eller hele Kunstnere i deres Fag og kan tjene en efter Forholdene meget høj Løn. Saaledes er det i saa godt som alle Haandværksfag, det ved alle, som har Kendskab til Haandværket. Det er denne Fjerdepart af Fagets Udøvere, som der er Tale om her, og det er ikke ubilligt at forlange, at de kan tjene den Løn, de har forlangt: 90 Øre i Timen, naar de har Arbejdet i Akkord. Forholdet er nemlig, at Mursvendene ikke har nogen garanteret Timeløn. Mursvendene har kun Krav paa at faa udbetalt 50 Øre i Timen, men hvis det viser sig, at de ved Akkordarbejde ikke har tjent de 50 Øre, faar de simpelt hen den sidste Uge, de arbejder i Akkorden, slet ingen Dagløn udbetalt. De kan altsaa komme til at arbejde for mindre end 50 Øre i Timen, og de hævder selv — om med Rette eller Urette, er en Sag for sig —, at de kan risikere ved dette Arbejde her ikke en Gang at kunne tjene 50 Øre i Timen.

Det var utvivlsomt det ærede Medlem fra Frederiksberg meget om at gøre at paavise, at Mursvendene var meget vel af lagte Folk, Folk, der tjente godt. Hvis han havde gjort sig den Ulejlighed at se Statistikken efter, var han kommet til et andet Resultat. Jeg har her Oplysninger fra Statens statistiske Departement, der viser, at den gennemsnitlige Aarsindtægt for en Mursvend i København i 1912 ikke var over 1,300 Kr. Naar dette er Tilfældet, viser det sig, at det er en ret daarligt af lagte Bestilling at være Mursvend selv i København. Og Mursvendenes Indtægter kan dog i alt Fald aldeles ikke tjene som Bevis for, at der ingen Dyrtid er her i Landet. Det ærede Medlem kom endog for Skade at føre direkte Bevis for dette. Han sagde — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Ord af det, han sagde —: „Men det maa paaskønnes, at man i høj Grad er kommet den gifte ubemidlede indkaldte til Hjælp. Har han f. Eks. Kone og 4 Børn, faar hans Familie her i Hovedstadens Kommuner ca. 70 Kr. om Maaneden, dertil Huslejhjælp indtil et Beløb af 20 Kr. maanedlig, hvortil yderligere kan komme Brændselshjælp op til en halv Snes Kroner, det bliver altsaa